

"வங்காளத்துக்கு ரவீந்திரர் என்ன செய்தாரோ, அதைச் சூப்பண்ணா கர்நாடகத்திற்குச் செய்தார்" என்று நஞ்சுண்டன் கருத்துக் கிறியிரூந்தார். ரவீந்திரரைப் போல வள்ளத்தோல, சிவராம் கரந்த் என்று இன்னும் சில பெயர்கள் அவ்வரிசையில் என்மனத்தில் நிழலாடிச் செல்கின்றனர். நாம் ஒரு ரவீந்திரரையோ, காரந்தையோ, வள்ளத்தோலையோ நம் மண்ணில் எதிர்பார்க்க முடியாது. அதெல்லாம் இயற்கை வழங்கும் அருளின் பாற்பட்ட விஷயங்கள். அவர்கள் பிறக்கும் போது, காலம் வரும் போது பிறக்கட்டும். ஆனால், மாங்கன்றாக, தன்னங்கன்றாகக் கிடத்த ஒன்று, அது தனக்கு இயற்கையான வளர்ச்சி பெறலாமே. அதை எதிர்பார்க்கலாமே. நில் வளர்ந்து விழலாவானே?

இரூபது இரூபத்திரண்டுவருடங்களுக்கு முன்பில்லியின் தசீய நாடகப் பள்ளியில் படித்து வந்த கிருஷ்ணமீரத்தி என்னும் கர்நாடகாவிலிருந்து வந்த மாணவருடன் ஒரு நாள் மாலையும் இரவாமாக அவர் அறையில் நானும் ராஜநீ திரனும் நிறைய பசீக கொண்பிருந்தோம். அப்போது தான் அவர் ஹகெக் கோடூவில் இயங்கி வரும் நீ நாசம் (நீலகண்டேஸ் வரநாட்பிய ஸுவோசங்கம்) பற்றியும், க.வே. சூப்பண்ணா ஓர்பாரம் பரிய நாடகமன்றத்ததை தனத்தையிடமிருந்து பெற்றவர், அதை எப்படியெல்லாம் உருமாற்றி, தன்கிராமம் ஹகெக் கோடூவையும் அதன் சாதாரண கிராமமக்களையெல்லாம் எத்தகைய ஒரு பெரிய இயக்கமாற்றத்திற்கு இட்டுச் செல்வதில் ஈடுபட்டிருக்கிறார் என்றெல்லாம் பெரிய கதையாக சொல்லிவந்தார். அத்தோடு தான் அங்கு தசீய நாடகப் பள்ளியில் நாடகக் கல்வி பயிலவந்துள்ளதற்கும் காரணம், நீ நாசமும், சூப்பண்ணாவும் தான் காரணம் என்றும், தன்கல்வி முடிந்ததும், திரும்பிப் போகப் போவது, ஹகெக் கோடூவிற்கும், நீ நாசம் நாடகமன்றத்திற்கும் தான் என்றார். அப்படியே அவர் சொன்னபடியே படிப்பு முடிந்ததும் நீ நாசத்துக்குத் தான் திரும்பிச் சென்றார். சினிமா, நாடகம், நாடகப் பயிற்சிப் பட்டறைகள், தரமான உலகத் திரைப்படங்கள் என்றெல்லாம் அங்கு நடப்பவை பற்றியெல்லாம் சொல்லிவந்தார். அன்று என்முன் ஒரு புதிய உலகமே விரிவதாகத் தோன்றியது. சூப்பண்ணாவும் சரி, ஹகெக் கோடூவில் அவரது முயற்சிகளும் சரி, - ரவீந்திரரைப் பற்றிச் சொன்னார் நஞ்சுண்டன் - வறே எங்கும் நடந்திராத செயல்பாடுகளாகவும் முயற்சிகளாகவும் தான் எனக்குப் பட்டன. இவை பற்றி வளையிட உள்ள பிரச்சுரங்களை கிருஷ்ணமீரத்தி மீலம் ஹகெக் கோடூவிலிருந்து தருவித்து அவற்றையும் மொழிபெயர்த்து, அப்போது என் பொறுப்பில் இருந்த யாத்ராவில் க.வே. சூப்பண்ணா சிறப்பிதழாகக் கொணரச் செய்தனே. (யாத்ரா, இதழ் 50-51. 1984). அவரது செயல்பாடுகள் நம் மவருக்கு ஒரு படிப்பினையாக, வழிகாட்டியாக இருக்கும் என்ற நினைப்பு எனக்கு. ஆனால், க.நா.சு. செய்தது போல, ஒரு விஷயத்தை பண்ணிப் பண்ணி 45 வருடங்கள் தொடர்ந்து பிரசாரம் செய்தால் ஒழிய யாரும் எதுவும் உறப்பதில்லை, நம் மண்ணில் எதுவும் முளைவிடாதுவதில்லை. நஞ்சுண்டனிடமும், வளையி ரங்கராஜனிடமும் அவர்களிடம் 20 வருடங்களுக்கு முன்பு யாத்ரா இது பற்றி தமிழர்களிடம் பசீயுள்ளது என்றனே. அவர்களுக்கு அது தெரிந்திருக்கவில்லை.

ஹகெக் கோடூ ஒரு சிறிய கிராமம். அல்லது பத்திரூபது வீடுகள் என்று கொத்துக் கொத்தாக பரந்து கிடக்கும் கூட்டி கிராமங்களின் தொகுப்பு. அதன் மயைம்

ஆக, இது வறெறும் பொழுது போகக் காக, இலவச சினிமா காட்டும் விவகாரமாக ஆகிவிடாது, மக்களின் ரசனையில் மாற்றங்கள் நிகழ்வதை அறியும் சாத்தியங்களையும் கொண்டுவந்துள்ளது. யாத்ரா 84-ல் பிரசுரித்த சூப்பண்ணா சிறப்பிதழ் பசீய 1977- வரட திரைப்பட விழாவில் பெர்க்மனின் Wild Strawberries, சார்லி சாப்ளினின் Gold Rush, ராபர்ட் ப்ளாஹர்ட் பியின், Nanook of the North, பி சிகாவின பஸைகை கிள் திருடன், ரயீன பாதரீ பஞ்சலி, ஐஸன்ஸ்டனைன் Battleship Potempkin, அகிரா கரஸாவாவின் ரரோஷ்டோமோன், Incident at Owl Creek, Wages of Fear, Wedding, Happy anniversary என்று ஹகெக் கோடூ கிராமத்து ஜனங்கள் பர்க்கக் கிடதைத் தடங்களின் பட்டியல் நீள்கிறது. அவர்களாக குபரியாது போனது பெர்க்மனின் படம் தான். மற்றவகைளபடம் முடியும் வரவெஸில் அபிக் காது, கலவரம் சய்யாது, காமனெட் அபிக் காது அமதையாக இரூந்து பார்த்தார்கள். தனக்கு இடம் கிடகைக் கவில்லை என்று ஒரு 12 வயது சிறுமி அழுகிறாள். சார்லி இறந்து விட்டார் என்று சொன்னபரோது, யாரூ, சரெுப்பகை கபிச்சுத்தின்னுக் கிட்டிரூந்தானே அந்த கோமாளியா? என்று ஒரு கிழவி கடை்கிறாள். மொத்தத்தில் தரமான படங்களாகும் தாம் அன்னியரில்லை, ரசனையை வெளர்ப்பது, பாழ்ப்புத்துவதும் வியாபார, அரசியல் சக்திகள் தான் என்பது இங்கு நிரூபணமாகிறது, ஓவ்வொரு முறையும். நம்மவர்கள் ஏதோ "ஊர் ரரோடயெல்லாம் பெயினட் அபிச்சுட்டு வா, இல்லகே கட்டிலை ஆட்டிவிட்டு முனகச் சொல்லு, அப்பத்தான் படம் பர்க்க வரூவனே" என்று மக்கள் கபிபிதீ ர்மானம் போட்டு இவர்களாக கு அனுப்பி வதைத்து போல, ஜனங்கள் இததைத் தான் விரும்புகிறார்கள் என்று மபினு தலகை முறையாக நம் சினிமா கலைஞர்கள் தம் ஆபாசக் கபித்தபிப்புக்கு காரணம் சொல்லி அதகை கலை என்று பெருமபை பட்டூக் கொள்கிறார்கள், அந்த ஆபாசம் அவர்களிடமிருந்துதான் உற்புத்தி ஆகிறதே தவிர மக்களிடமிருந்து அல்ல என்பதை மீண்டும் மீண்டும் க.வி.சூப்பண்ணா ஹகெக் கோடூவில் நிரூபித்து வந்தார்.

இன்னும்மொன்று. ஹகெக் கோடூவும் கர்நாடகாவும் யக்ஷகானத்தின் பாரம்பரியத்தில் வந்தவகை தான். சூப்பண்ணாவும் அது பற்றி பெருமகை கொள்ளும் வாரிசு தான். ஆனால் அதற்காக வரீகளைத் தேபிப்புகிறனே, நவீன நாடகம் காணப்புகிறனே என்று இது யக்ஷகானத்திலிருந்து பெற்றதாகும் என்று கோமாளி வசனமும் அபிநயமும் சய்யவில்லை. கர்நாடகாவில் யாரும் அப்பபிச் சய்யவதில்லை. தங்களது 'ஓற்றபைப் பரிமாண சமாசாரம்" என்று யாரும் அங்கு சொல்லவும் இல்லை. அது பற்றி அவர்கள் கவலைபட்டவதும் இல்லை. இது தமிழ் மண்ணுக் ககே உரிய மதேமகை.

பார்ஸி நாடகங்கள் நடத்தி வந்த நீ நாஸம் மன்றத்தை ஒரு அகில இந்திய திரைப்பட, நாடக மயமாக மாற்றி, ஹகெக் கோடூ கிராமத்து மக்களாக கு அவர்கள் பழகிய பார்ஸி, யக்ஷகானங்களமை மீறி, அகில இந்திய பரப்பிலும், உலக பரப்பிலும் விரிந்து கிடக்கும் நாடக, திரைப்பட உலகங்களாகும் பாக்கியதாரர்களாக ஆகிக் காட்டியுள்ளார். அவர் பெற்ற ஹகெக் கோடூ அல்ல அவர் விட்டூச் சனென்றுள்ள ஹகெக் கோடூ. அதன் குணத்தை, தரத்தை, அதன் எதிர்பார்ப்புகளின் குணத்தை மாற்றிச் சனென்றுள்ளார். அவருக்கும் பல கலகைழக, சங்கீத நாடக, கர்நாடக அரசு மானயங்கள் கிடதைத் தன. Ford Foundation மானயங்கள் கிடதைத் தன. மாக் சகே சகே விரூதும் பரிசும் கிடதைத் தது. இந்த மானயங்கள் பரிசுகள் எல்லாம் சூப்பண்ணா பார்ஸி நாடக நீ நாஸத்தை மாற்றி அமதைத்துத் தன் வழி

Written by - வங்கட சாமிநாதன்

Wednesday, 24 April 2013 20:41 - Last Updated Wednesday, 24 April 2013 20:52

கண்ட பிறகு அதைத் தொடர் விஸ்தரிக்கக் கிடத்தவலை. மான்யங்களிலயே வாழ்ந்தவர் அல்லர் அவர். அது நின்றதும் செயலற்றுப் போகிறவரும் அல்லர். மான்யங்களும் விருதுகளும் அவர் தன்னையே உயர்த்திக் கொள்ள அல்ல. தன் கிராமத்தை, தன் மக்களை, தன் கன்னட பிராந்தியத்தின் குணத்தை மாற்ற அவருக்கு அவை உதவின. தான் விட்டால் சிலையும் ஹக்கோடும், கன்னட நாடும் மக்களும் தான் பற்றாத விட ஓர் உயர்ந்த தளத்திற்கு உயர்த்திவிட்டால் சினேறுள்ளவர். இம் மாதிரியான ஒரு கொடியை நாம் ஒவ்வொருவரும் நம் மக்களுக்கு, தமிழ் நாட்டிற்கு, அவரவர் இயன்ற அளவுக்குக் கொடுக்க முடியும். நாட்டையும் மக்களையும் வளப்படுத்த முடியும். ஆனால் பட்டங்களும், மான்யங்களும், பணமும் சிலவாகும், நம் மிடையே பலருக்கு நாட்டின் மக்களின் தரத்தை ஆபாசப்படுத்தி தன் சிலை வத்தை, பிராபலயத்தை பெருக்கிக் கொள்வதிலயே முனைப்பாக இருந்து வருவது நம் சரித்திரம். ஒரு தாகர், காரந்தர், வள்ளத்தோல் இல்லாமலயே நாம் நம் மால் முடிந்த அளவுக்கு செயலாற்றியிருக்க முடியும். ஆனால் நம் நோக்கங்கள் வறோகவே இருந்து வந்துள்ளன. தன் சிலை வத்தையும், பிராபலயத்தையும் பெருக்கிக் கொண்டுள்ள நம் தமிழ் இலக்கிய கலைப் பெரும் தலைகள் எத்தனை பேர் இவற்றை சம்பாதிக்க தான் கொடுத்தது எத்தரத்தது என்பது பற்றி வெட்கமில்லாமல் சொல்லிக் கொள்ள முடியும்? இப்படி ஒரு சிலைப்பா, ஒரு க. நா.சு. சொல்ல முடியும். வறோ.....?

வங்கட சாமிநாதன்/14.8.05

swaminathan_venkat@rediffmail.com

மபிலம்: பதிவுகள் செப்டம்பர் 2005 இதழ் 69 -மாத இதழ்